

Helyszini szemlét rendelt el a tábla a halálosvégű halorvadászat ügyében

(A Délmagyarország munkatársától.) Szándékos emberölésnek minősített bűnügyben hozott érdekes döntést szerdán a szegedi ítélőtábla Curry-tanácsa. Farkas Imre és Herédi Ferenc mórähalmi legények 1938 júliusában megjelentek özv. Sárkány Istvánné mórähalmi tanyáján és az asszonytól egy varcát kértek kölcsön. Sárkányné kölcsönadta a halászeszközt, a legények aztán úgy hálálták meg a sziveséget, hogy este 9 órakor, amikor Sárkányné és három gyermeke nyugovóra tért, visszapózkodtak a tanyára és a bekerített halastó kerítésén átmászva, halászni kezdtek. Sárkányné felriadt a zajra és revolveréből, amelyet azért tartott, hogy védelmére szolgáljon tanyai magányában, — kilőtt a tanyaház ablakán. Az orvhaszok a lövéstől megijedve elmenekültek, éjjel után 2 óra tájban azonban visszatértek edényekkel felszerelve, hogy a kivetett hálót bevonják és a zsákmányt halat magukkal vigyék.

Sárkányné ismét felriasztotta a víz csobogása, újra az ablakhoz lépett és két lövést adott le pisztolyából a tó irányába. Az egyik lövés eltalálta Farkas Imrét, aki erősen vérző állapotban vándorolt ki a tó vizéből, a kerítés mellett összeesett, majd később Herédi segítségével hazatért és otthon behalt a lövés okozta sérülésébe.

A törvényszék a múlt év decemberében megtartott főtárgyáson

felmentette Sárkányt

a vád alól, mert a védelemnek sikerült bebizonyítania, hogy jogos önvédelem esete forog fenn.

Az ügyész megnyugodott az ítéletben, a halott Farkas Imre apja, Farkas András azonban fellebbezett. Így került az ügy szerdán az ítélőtábla elé.

Ujból kihallgatták Sárkány Istvánnét, aki előadta, hogy két alkalommal összesen

öt lövést

adott le, de mind az ötször vaktában lőtt, anélkül, hogy célzott volna.

Jámbory Lajos fegyverszakértő kijelentette, hogy Sárkányné fegyverének célgömbje elgörbült, nem lehet vele pontosan célzni, így nem is valószínű, hogy célbavette volna áldozatát, mert akkor feltétlenül — nem találja el.

Horánszky Miklós dr. főügyész és Nagy Mihály dr. védő indítványt terjesztettek elő, hogy tartson a tábla helyszini szemlét Sárkányné tanyáján annak megállapítására, lehet-e a tanyaház ablakából a halastóra célzni.

A tábla elfogadta az indítványt és elrendelte a helyszini szemle megtartását a mórähalmi tanyán. A közeljövőben a Curry-tanács kiszáll a helyszínre. A szemle megtartása után hirdeti ítéletet a tábla.

„Erkölcsei törvényünk: mindenkinek a javát akarni“

P. Oslay Oswald előadása a szociális kereszténységről az Actio Catholica előadássorozatában

(A Délmagyarország munkatársától.) Zsufolásig megtelt szerdán este a Katolikus Ház diszterme: P. Oslay Oswald tartotta meg »Szociális kereszténység« címen előadását az Actio Catholica Szent István-előadásainak sorozatában.

— Azt mondja a magyar — mondotta P. Oslay Oswald —, hogy mindaz, ami a nagyvilágban van, egymást szolgálja, tehát viszonylagosságot mond. S ami van, az szép, az abszolút eszmét takargat, mely az Isten eszméje, tehát szent. Ha a külvilági tárgyat fel akarja emelni a magyar logikai magaslatra, akkor egy ragot tesz hozzá és lesz szépség, jóság, szentség. Aki éli az igazságot, az igazságos, aki Istennel kerül közelségbe, az szentséges. Már ebből a nyelvi konstrukcióból következtethetünk arra, hogy a létkomplexumot a magyar oldja meg legszebben és legegyszerűbben.

— Az »En-világa« értékel bennünket, mert ezen át szűrődik a szociális érzékelés. Az »En« alany, fókusz, központ, a »világ« jelenti a létkomplexumot, mely az énből kibontakozik. Az ének vitális a dimenziója: hat irányban bontakozik ki, de az anyag is dimenziókban bontakozik ki, de — nem él. Az »En« szellemisége ad az

anyagának »vis vitalis«. S ez az ész, az akarat, a szív; az érzem utján jut kifejezésre.

— Szükséges élelve a magyarnak — folytatta — ragaszkodni a helyhez, a hazájához. A történelem igazolja, hogy a föld lassan kihullt a magyar kezéből. A magyar nem asszimiláló, hanem asszimiláló, bizonyíték erre az, hogy idegenben könnyen talál hazát, de mi nem tudtuk a Felvidék nemzetiségeit magyarrá tenni. Szent István egyik legelőrelátóbb törvénye az, hogy rög-höz kötötte a magyart. A magyarnak szellemibb a természete sok más népnél s így nehezen tud önmagától szerelmes lenni az itthoni rögbe. A jelen kormányzatnak az a törekvése, hogy földhöz juttassa a föld népét, a legnagyobb és egyben a legnehezebb feladat.

— A »Viharsarok« írónak — mondotta ezután — a bajok feltárása mellett meg kell írni az azt is, hogy ez a föld a legszebb, »bokréta az Isten kalapja tetején«, meg kell szeretetni ezt az ősi hazát.

— A második életprogram: meg kell értetni a magyarral, hogy nemcsak faj, fölényes eredményekben és adottságaiban. Szent István a nemzet megtérítése mellett azzal is törődött, hogy a magyarság lelkeben ápolja, fejlessze a tudományt, a pedagógiát, a művészetet. Ma hiányzik egy olyan átfogó nagy mű, egy olyan könyv, melyből a föld embere, vagy a középosztály ifjusága már az iskolában magába szívja fajtájának nemesi felismerését.

— A harmadik életelv: megismerni önmagunk magyarságának jogait. Ez már befelé fordulás az »En-világ« felé. A világ a maga külső adottságaival az akarat által van föntartva. A teremtés, a kormányzás és föntartás öntudatosul az énvilágban s az »en« anyagi adottsága ebben az öntudatban, — önmagában, az Istent imádja. Az élet fölfelé törekvés; minden annyiban él, amennyiben ellenáll a földközpontról gravitációs erőinek. Az énvilág forrásában: a lélekben öntudatosulni kell ennek a fölfelé törekvésnek: igazságos, jóságos, szentséges legyen az »en«, az alany. A lélek azt kívánja: mindenkinek a magáét. Jog az élet-

hez, a szellemi képesség kibontakozásához, a szabad mozgáshoz, a becsületnek megőrzéséhez, az »en« anyagi jóvoltához, jog a szülőkhöz, azoknak tiszteletéhez és megvallásához: ezek a szellemi törvényeink, ez a lelkek jogrendje. S nekünk magyarnak tudnunk kell, hogy mindehhez jogunk van.

— A negyedik életelv: mindenkinek a javát akarni. Most — különösen Németországban — olyan munka folyik, mely a katolicizmust, az egyházat leszorítja a szociális munka teréről. A mi feladatunk ezzel szemben az, hogy rádöbentsük a népet arra: lelkeiben éli az Isten világát. S az Isten világa szép, mindenkinek biztosítani kell tehát azt a szépet, melynek vágyát a Teremtő az emberi lélekbe oltotta.

— Sokat látok abban a gondolatban — mondotta tovább P. Oslay Oswald —, hogy most magyaros ruhát hoznak »divatba«. Valóban: legyen a magyar uniformizált, katonás; egy a szellemi és anyagi testvériségben.

— A hatodik életelv: az erkölcsi élet ápolása. Ez nemcsak program, hanem szociális kötelesség is. Föntartani a magyarban a lovagi erényeket. Csodálatos szépséget jelent ma az, hogy lovagrendi nemzet vagyunk. Jellemző erre az, hogy minden országban adó alakjában oldják meg a szegénykérdést: csak itt, nálunk van a lovagi erényre, az adakozásra alapozva. Ez az igazi szociális kereszténység, minden vonalon, minden téren ezt kell érvényre juttatnunk, ezt kell népszerűsíteni, mert ez fog jelenteni jövőt. Az lesz nagyobb, aki a kisebbet szolgálja a jövő érdekében.

A nagy érdeklődéssel kísért és sokáig tartó tapssal fogadott előadásért Muntján István dr. mondott köszönetet.

A pápa egészségi állapota teljesen kielégítő

Vatikánváros, február 8. Hivatalosan jelentik, hogy a pápa egészségi állapota teljesen kielégítő. A meghülésből már majdnem teljesen meggyógyult és így biztosra vehető, hogy vasárnap megjelenik az olasz állammal kötött egyezmény 10-ik évfordulója alkalmából tartandó szertartáson.

A canterbury érsek a menekültek elhelyezéseért

London, február 8. Az anglikán egyház parlamentjének ülésén a canterbury-i érsek az emigránskérdés jóhiszemű megoldásának szükségességéről beszélt. Bejelentette, hogy az anglikán egyház több, mint hatvan ezer fontot fordított a németországi menekültek megsegítésére. Az érsek azt tartja legfontosabbnak, hogy az angol kormány minél előbb megfelelő területet biztosítson a menekültek részére, mert csak így lehet véglegesen rendezni ezt a tragikus kérdést. Reméli, hogy angol Guayandában, amelynek területét most vizsgálják meg angol és amerikai szakértők, sikerülni fog megfelelő otthont teremteni a zsidók számára.

Fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk, hogy felejthetetlen apánk

Gottlieb Dávid

életének 88-ik évében elhunyt.

Temetése folyó hó 10-én, pénteken délután két és fél órakor lesz a zsidó temető cinterméből.

Örökké gyászolják: Lajos, (Gerő) Béla, József, Margit, Mária gyermekei; testvérei, menyei és unokái.

Lapunk olvasóinak Pesten
a METROPOLE
szálloda

Rákóczi-ut 58.

Kedvezményes szoba- és penzióárakat számít.

Téli kert - Kávéház - Söröző
Jazz - Tánc - Cigányzene